

Original:

The EU-Turkey deal and the Merkel government

The EU-Turkey deal was among the first legal answers to the emerging migration crises in 2016, with the aim to limit an uncontrolled flow of people from the Middle east. In short, the deal enabled EU countries to deport migrants back to Turkey in return for financial support to the local humanitarian situation. This essay takes a closer look at Germany's government policy shift, as it was among the main architects of the deal.

In 2015, Angela Merkel was at the forefront of supporting the refugees seeking help in Europe, especially Germany. She felt they were morally as well as legally obliged to help them, stating that "It was beyond question that We help those who are seeking refuge in here."¹ Her government was prepared to greet anyone with their hands wide open. However, this position changed, when it became clear that unlimited entrance imposed many social and economical inconveniences, supported by the people's urge to deal with it. Subsequently, Merkel changed her previous statements and promoted more strict border control.

According to Futák-Campbell & Pütz (2022), there were two main motives behind this policy shift - the media framings and decision-makers' discourse. At first, the media accented the moral obligation to help those in need, while ultimately, it focused more on the social issues related to the over-flow of migrants and "the rights, interests and fears of local population."² Furthermore, the change in word selection from *refugees* to *migrants* helped Merkel defend her policy shift as she advocated the EU deal with Turkey.

Merkel's policy change was unquestionably among the main drivers of EU-Turkey deal in 2016. As the essay stressed out, we can clearly see a relation between media framing and decision-makers' discourse, with the creation of national political decisions. Therefore, it might be considered as the reasonings for such a shift in Merkel's policy.

¹ Merkel, 2014 in: Futák-Campbell, B., & Pütz, M. (2022). From the 'Open door' policy to the EU-Turkey deal: Media framings of German policy changes during the EU refugee 'crisis.' *International Relations*, 36(1), p. 67. <https://doi.org/10.1177/0047117821999413>

² Futák-Campbell & Pütz 2022, p. 76.

Překlad:

Dohoda EU-Turecko a vláda Merkelové

Dohoda EU-Turecko byla jednou z prvních právních odpovědí na vycházející migrační krizi v roce 2016 s cílem omezit nekontrolovatelný přísun lidí z Blízkého Východu. Ve zkratce tato dohoda umožnila státům EU deportovat migranty zpět do Turecka, a to výměnou za finanční podporu tamní humanitární situace. Tato esej přibližuje změnu politiky německé vlády, neboť tato vláda byla jedním z hlavních strůjců dohody.

V roce 2015 byla Angela Merkelová v popředí podpory uprchlíků žádajících o pomoc v Evropě, a to především v Německu. Cítila, že byli morálně i právně povinni jim pomoci, když říkala, že „Bylo nemyslitelné nepomoci těm, kteří zde hledají útočiště.“³ Její vláda byla připravena přivítat kohokoliv s otevřenou náručí. Tento přístup se však změnil ve chvíli, kdy začalo být jasné, že neomezený vstup přinášel řadu společenských i ekonomických problémů, které byly podpořeny požadavky lidí se s touto situací vypořádat. Následně tak Merkelová změnila své původní postoje a začala prosazovat přísnější hraniční kontroly.

Dle Futák-Campbell a Pütz (2022), zde byly dva hlavní motivy této politické změny-rámování médií a diskurz těch, kteří stojí za rozhodnutími. Zpočátku média vyzdvihovala morální povinnost pomoci těm, kteří to potřebují. Později se však více zaměřila na sociální problémy související s přetlakem přisunu migrantů a na „práva, zájmy a obavy místních obyvatel.“⁴ Dále, změna ve výběru slov z *uprchlíků* na *migranty* pomohla Merkelové obhájit změnu v její politice ve chvíli, kdy prosazovala dohodu EU s Tureckem.

Změna v politice Merkelové byla bezpochyby jedním z hlavních strůjců dohody EU-Turecko v roce 2016. Jak tato esej přiblížila, můžeme jasně vidět vztah rámování médií a diskurzem těch, kteří stojí za rozhodnutími s tvorbou národních politických rozhodnutí. Proto to také můžeme považovat za hlavní vysvětlení pro takovou změnu v politice Merkelové.

³ Merkel, 2014 in: Futák-Campbell, B., & Pütz, M. (2022). From the 'Open door' policy to the EU-Turkey deal: Media framings of German policy changes during the EU refugee 'crisis.' *International Relations*, 36(1), p. 67. <https://doi.org/10.1177/0047117821999413>

⁴ Futák-Campbell & Pütz 2022, p. 76.